

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 29

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 24/03/2006

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, xin chào mọi người, hôm nay là vấn đáp học Phật lần thứ 29 của chúng ta. Đầu tiên có đồng tu của học viện online nêu ra 20 câu hỏi.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, ngày tháng của người lớn tuổi thực ra còn lại chẳng bao nhiêu, nên nắm chắc thời gian dùng để hưởng thanh phước mới đúng, tại sao phải dùng để niệm Phật?

Đáp: Vậy chúng ta phải hỏi thế nào mới gọi là thanh phước? Người đưa ra câu hỏi có thể không có ở đây, đây là câu hỏi trên mạng. Bạn nên hiểu được thế nào gọi là thanh phước, hai chữ này là cách nói thế nào. Chúng ta nhìn thấy lúc đại chúng trong xã hội này làm việc, hiện tại công việc đều rất căng thẳng, họ không có thời gian để nghĩ tới điều khác. Sau khi nghỉ hưu, công việc không còn nữa, vậy thì hưởng thanh phước không phải là rất tốt sao? Nhưng mà sau khi về hưu, chúng ta nhìn thấy hai hiện tượng, một loại là tạp niệm quá nhiều, cả ngày từ sáng đến tối suy nghĩ lung tung, nghĩ tới chính mình về hưu rồi, vô dụng rồi, cảm thấy rất bi thương; còn một loại khác chính là hôn trầm, trái lại vọng niệm không có gì nhưng tinh thần không vực dậy được, có hai hiện tượng này. Hai hiện tượng này khiến con người rất dễ già yếu. Tôi có rất nhiều đồng nghiệp, bạn bè trước đây sau khi về hưu, hai năm không gặp mặt, gặp lại nhau giống như cách biệt 20 năm vậy, thoáng chốc đã già yếu, khiến chúng tôi rất khó nhận ra, đây chính là câu mà người xưa nói: “lo âu sẽ khiến con người già đi”. Thanh phước tuổi già phải rất vui vẻ mới đúng, gọi là “con cháu đầy nhà, con hiền cháu thảo”, như vậy mới có thanh phước mà hưởng, thực sự có người có thể hưởng được chút phước, nhưng con người hiện nay tôi nhìn thấy rất ít có phước báo như vậy.

Lại nói người không có phước báo sau khi về hưu, niệm Phật ngược lại là thực sự hưởng thanh phước, ở niệm Phật đường, tại sao vậy? Tinh thần có nơi gửi gắm, mục tiêu của đời người chuyển sang thế giới Cực Lạc. Thanh phước này là thanh

phước hàng đầu trong tất cả mọi thanh phước, thanh phước vô thượng. Có thể buông xuống vạn duyên nhất tâm niệm Phật, không những họ không dễ già yếu, chắc chắn tâm tình của họ vui vẻ, tinh thần sung mãn, hoàn toàn không giống với người không niệm Phật, cho nên niệm Phật, nghe kinh là thanh phước tốt nhất của tuổi già. Nếu như có thể có một số đồng tu ở cùng nhau cộng tu thì càng tốt, tại sao vậy? Một người tu hành thường dễ giải đãi. Có mấy người ở cùng nhau tu hành, đôi bên khích lệ lẫn nhau, có lúc tới thảo luận Phật pháp, trao đổi tâm đắc học tập, như vậy thường sẽ đề khởi hứng thú học Phật, đôi bên đều có thể tiến bộ, cho nên đại chúng ở cùng nhau học tập có lợi ích của nó. Một người trừ phi thực sự là hiếu học, dũng mãnh tinh tấn không giải đãi, vậy thì được. Người bình thường nhất định phải dựa chúng nương chúng, tức là chúng ta phải dựa vào mọi người, phải nương vào mọi người, mọi người ở cùng nhau học tập. Người xưa xây đạo tràng, xây niệm Phật đường dụng ý là ở chỗ này.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, một khi tuổi tác lớn thì thân thể càng ngày càng vô dụng, mang theo thân thể chịu tội như vậy còn có thể học Phật sao? Nếu như có thể thì phương pháp nào là thích hợp nhất?

Đáp: Nếu như có nền tảng tương đối, có nhận thức tương đối đối với Phật học thì niệm Phật là được, chuyên tâm niệm Phật. Đại khái hơn 20 năm trước, khi tôi giảng kinh ở miền nam Đài Loan, ở Bình Đông gặp được một lão cư sĩ, hình như lúc đó ông 84 tuổi, thân thể rất khỏe mạnh, trước đây cũng từng làm quan, địa vị cũng tương đối cao, về hưu rồi, một ngày niệm 30 ngàn tiếng Phật hiệu. Ông nói với tôi, ông từng tham thiền cũng từng học mật, ông nghĩ thử đều không được, đều không dùng sức được, sau cùng vẫn là niệm Phật tốt, ông nói với tôi mỗi ngày ông niệm 30 ngàn tiếng Phật hiệu. Tôi nói cách niệm của ông thế nào? Ông đi bộ, đi bộ là vận động, sống ở dưới quê, trên cánh đồng lúa ở quê, ông đi một bước niệm một tiếng Phật hiệu, 30 ngàn tiếng Phật hiệu thì ông đi được 30 ngàn bước, cho nên 84 tuổi thân thể rất khỏe mạnh.

Phương pháp tu học của ông cụ này rất đáng để người trẻ tuổi học tập, tại sao vậy? Tâm phải thanh tịnh, dưỡng tâm phải tĩnh, dưỡng thân phải động. Thân thể là một bộ máy, nếu như không động thì nó sẽ gỉ sét, nó sẽ hư hỏng, cho nên nhất định phải động. Chúng ta thường nói “hoạt động”, sống thì phải động, không động thì không sống được, đây là đạo lý tất nhiên. Bạn xem văn tự này của Trung Quốc rất có ý nghĩa, bạn động thì bạn sẽ sống; bạn không động thì bạn không sống được nữa,

hoạt động. Mỗi ngày, người già không có việc gì làm, kinh hành là tốt nhất, vận động tốt nhất cho người già là đi bộ. Cho nên một ngày ông có thời gian dài như vậy để đi bộ, tốt, vô cùng tốt, mỗi bước niệm một tiếng Phật hiệu. Đếm số, dùng chuỗi hạt đếm số, thông thường chuỗi hạt của chúng ta một chuỗi là 108, mười chuỗi là 1080, dùng chuỗi hạt đếm số. Đếm số để phòng ngừa giải đãi, ngăn ngừa lười biếng, nó có lợi ích này, niệm Phật đếm số.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, con cái cả ngày vì sự nghiệp của chính mình mà bận rộn, bản thân muốn giúp đỡ nhưng lại không giúp gì được, xin hỏi niệm Phật có thể giúp đỡ chúng không?

Đáp: Có thể, bạn hồi hướng công đức niệm Phật cho chúng, thực sự có thể giúp đỡ, bạn muốn hỏi tại sao? Bạn xem thử tiến sĩ Emoto Masaru, ngay cả một ly nước để ở nơi này, bạn gửi ý niệm cho chúng, chúng đều sanh ra biến hóa, từ chúng mình khoa học này thì bạn biết được ý niệm của chúng ta có thể gia trì cho người khác. Vậy niệm Phật là ý niệm thiện nhất, thực sự có thể giúp chúng tiêu tai tránh nạn, giúp đỡ sự nghiệp của chúng thuận lợi, đây không phải là mê tín, đích thực có khoa học chứng minh. Tiến sĩ Emoto Masaru, những trước tác của ông cũng đều có bản quyền tác giả, cho nên chúng tôi không thể in lại được; nếu như không có bản quyền tác giả thì chúng tôi sẽ in ấn số lượng lớn để tuyên truyền giúp cho ông, chúng tôi chỉ có thể giới thiệu bằng miệng chứ không có cách nào in ấn sách của ông. Nhưng trong sách của ông có mấy tấm ảnh rất đẹp, tôi muốn lấy ra mấy bức ảnh đó, tương lai chúng tôi phóng to lên để mọi người xem thử, có thể tăng trưởng tín tâm, sự gia trì của ý niệm.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, con rất muốn học Phật, niệm Phật, nhưng lại lo lắng người bên cạnh chê cười con mê tín, nên làm thế nào?

Đáp: Đây là bạn nghĩ quá nhiều rồi. Thế nào gọi là mê tín, điều này phải hiểu rõ ràng. Họ nói người học Phật, niệm Phật chúng ta là mê tín, Phật là gì họ có biết không? Bản thân họ không biết, tại sao phải niệm Phật mà họ cũng không biết, họ nói chúng ta mê tín, họ còn mê tín gấp đôi chúng ta. Chúng ta chưa hiểu rõ điều này mà đã tin tưởng, là mê tín, không sai; họ đối với điều này chưa hiểu rõ, họ nói chúng ta là mê tín thì họ là mê mê tín, tăng gấp đôi, phải hiểu điều này.

Có một lần, khi ấy tôi vẫn chưa xuất gia, lúc đó thân cận thầy Lý ở thư viện Từ Quang, thầy sắp xếp cho tôi làm việc ở đó, là chuyện của 50 năm trước. Có một tín đồ Kitô giáo, tuổi tác lớn hơn tôi, cũng là người An Huy, là đồng hương, ông là

tín đồ của một nhà thờ cách đó không xa. Có một hôm ông tới thư viện của chúng tôi, nhìn thấy tôi liền khuyên tôi, nói Phật giáo mê tín, nói ra một đồng lý luận, nói Kitô giáo tốt. Là đồng hương, tôi nghe ông nói, nói suốt hai tiếng đồng hồ, rất khéo ăn nói, ông cứ nói, còn tôi thì gật đầu. Nói rất lâu như vậy, tôi rót một ly trà mời ông, mời ông ngồi xuống từ từ nói. Nói hai tiếng đồng hồ, đại khái cũng nói mệt rồi, nói mệt rồi nên ông nghỉ ngơi, tôi liền nhân tiện thỉnh giáo ông, tôi nói: nếu chúng ta muốn phê bình một bài văn, có phải là trước tiên phải xem thử bài văn đó rồi mới phê bình hay không? Ông nói: đúng vậy! Tôi nói: anh phê bình Phật giáo, phê bình hai tiếng đồng hồ, anh có từng xem qua kinh Phật chưa? Ông nói chưa. Tôi nói: thư viện của chúng tôi mỗi thứ tư hàng tuần thầy sẽ giảng kinh ở đây, anh có từng nghe qua chưa? Ông nói chưa. Tôi nói: gan của anh thật không nhỏ. Còn có rất nhiều người ở nơi này, phòng đọc sách còn có rất nhiều người ở đó. Tôi nói: anh nói những lời ngoài nghề này, anh không sợ bị những người đó chê cười anh sao? Tôi vừa nói vậy, cả mặt ông đỏ bừng, vội vàng bỏ đi, liền bỏ đi.

Thư viện của chúng tôi còn có một số đồng tu, sau khi tôi dùng cách này khiến ông bỏ đi, họ liền nói: tôi vốn cho rằng anh không có chút năng lực chống đỡ nào, người ta nói mà anh còn ngồi đó gật đầu. Tôi nói: đúng vậy, đợi họ nói xong rồi, một gậy đánh xuống thì không gương dậy nổi, vậy thì mới được. Bạn nghe ông phê bình, đều là lời ngoài nghề, hoàn toàn không hiểu, không hiểu mà dám phê bình. Để bạn phê bình, phê bình tới sau cùng tôi tới hỏi bạn, bạn có tư cách phê bình không? Người này cũng rất khá, rất hiếm có, tới ngày thứ hai, ông dẫn theo mục sư của nhà thờ ông tới, rất khách sáo, tới nơi này, chúng tôi cũng kết bạn. Tôi nói: tôi hoan nghênh các vị phê bình. Tôi nói hoan nghênh với vị mục sư đó, bạn có thể phê bình Phật giáo tới mức không đáng một xu, bạn cứu được biết bao người! Những người đó đều là mê tín, bạn cứu vớt họ, công đức của bạn quá lớn rồi. Nhưng phê bình như thế nào? Phải nghiên cứu Phật giáo, phải hằng ngày tới nghe kinh. Bạn không hằng ngày nghe kinh, bạn không hằng ngày nghiên cứu Phật giáo thì bạn làm sao biết nó không tốt? Lý phải phục người, làm gì có chuyện có thể tùy tiện phê bình! Cho nên không cần sợ người khác nói mê tín, họ càng mê tín hơn chúng ta. Bạn nói những lời này với họ, nếu bạn nói chúng tôi mê tín, bạn phải đọc thông kinh Phật trước, hằng ngày tới nơi giảng kinh nghe, sau đó mới xem thử coi nó có phải là mê tín không, bạn mới có thể nói chuyện. Bạn không tìm hiểu mà bạn nói mê tín, sai rồi. Bạn nói không mê tín cũng sai rồi, bạn thực sự không có tư cách nói chuyện; lý phải nói rõ ràng.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, tuổi tác càng lớn càng cận kề cái chết, mặc dù ngoài miệng không nói nhưng trong lòng lại suốt ngày lo lắng, niệm Phật thực sự có thể giúp đỡ chúng ta khắc phục được nỗi sợ này không?

Đáp: Không sai, người niệm Phật niệm đến công phu chín muồi thì không có cái chết. Cho nên, pháp môn niệm Phật nếu bạn thực sự hiểu được, nếu y giáo phụng hành, tôi thường nói, thứ nhất là bạn khỏe mạnh, bạn không dễ gì già yếu, vĩnh viễn duy trì tuổi trẻ, không dễ già yếu; thứ hai là bạn sẽ không bị bệnh, thứ ba là bạn sẽ không chết. Vãng sanh thế giới Cực Lạc là còn sống mà đi, chứ không phải chết rồi mới đi, chết rồi không đi được. Bạn xem người vãng sanh, lúc họ ra đi, họ nói với mọi người xung quanh: tôi nhìn thấy A-di-đà Phật rồi, ngài tới đón tôi, hiện tại tôi đi theo ngài. Nói rất rõ ràng! Họ đi rồi, thân thể này không cần nữa, giống như quần áo vậy, giống quần áo cũ, cởi bỏ không cần nữa, đi theo ngài. Sống mà đi, chứ không phải chết rồi mới đi, cho nên chết rồi thì phiền phức! Chết rồi đi không được. Sống mà đi thì thực sự là vãng sanh.

Cho nên tiền người vãng sanh phải chú ý tới điểm này, tức là trước khi họ tắt thở, bản thân họ nói nhìn thấy Phật rồi, nhìn thấy thế giới Cực Lạc, thì đó là thật; nếu trước khi tắt thở mà họ không nói những lời này, mặc dù công phu niệm Phật rất tốt, chưa chắc vãng sanh. Lúc ra đi, sau khi ra đi, tướng lành của thân thể họ rất tốt, toàn thân mềm mại, sắc mặt đều rất đẹp, rất bình thường, chưa chắc vãng sanh, nhưng có thể khẳng định họ không phải sanh lên trời thì chính là tới nhân gian, phước báo trời người. Lúc tới nhân gian, phước báo đời sau của họ nhất định tốt hơn đời này, cho nên tới cõi người, cõi trời cũng có tướng lành. Nếu tướng đó không dễ nhìn thì đều tới đường ác. Tới đường ác thì tướng không dễ nhìn, thân thể cứng đờ, đây là lúc chết, lúc ra đi họ có sợ hãi. Người thực sự niệm Phật rất an tường, lúc sắp ra đi không có sợ hãi. Đây chính là sau khi xả báo có thể nhìn ra được.

Nhưng vãng sanh đích thực không dễ dàng, vãng sanh nhất định phải đầy đủ điều kiện vãng sanh, không phải người bình thường niệm Phật đều có thể vãng sanh. Cho nên trước đây thầy Lý thường nói “một vạn người niệm Phật, thực sự vãng sanh chỉ có hai, ba người”, đó là nguyên nhân gì? Nguyên nhân chủ yếu chính là không buông xuống được, tức là không thực hành theo lời dạy trong kinh điển, điểm này chúng ta không thể không chú ý. Đại đức xưa thường dạy chúng ta “trì giới niệm Phật”, Tịnh nghiệp tam phước, mức thấp nhất phải làm được điều đầu tiên. Bạn xem điều đầu tiên là “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập

thiện nghiệp”, điều đầu tiên này, điều này chúng ta giảng rất rõ ràng. Bốn câu, hai câu trước chính là Đệ Tử Quy, hai câu sau chính là kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo. Bạn có thể thực hành Đệ Tử Quy, thực hành kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, bạn niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, bạn sẽ có điều kiện; bạn chưa làm được hai câu này, vậy bạn không đầy đủ điều kiện, không thể không biết điều này. Trong kinh người ta giảng rất rõ ràng, rất thấu triệt, bạn không làm theo, như vậy thì không được.

Ba bậc vãng sanh đều là “phát tâm Bồ-đề, nhất hướng chuyên niệm”. Nếu chúng ta không phát tâm Bồ-đề, chỉ có nhất hướng chuyên niệm, điều kiện của bạn chỉ có một phần ba, niệm tốt hơn đi chẳng nữa, cho điểm vẫn chỉ được 50 điểm, vẫn chưa đạt, bạn liền biết được tâm Bồ-đề quan trọng như thế nào. Phát tâm Bồ-đề, câu đối này của chúng tôi, về trước chính là tâm Bồ-đề, “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”, đều là làm được trong cuộc sống thường ngày. Đối với chính mình phải thanh tịnh, bình đẳng, giác; đối với người khác phải từ bi. Đối với người khác gọi là “từ bi làm gốc, phương tiện làm cửa”, nếu bạn thực sự làm được. Người như vậy niệm Phật chắc chắn được sanh, sanh cõi Phạm thánh đồng cư, điều này không thể không biết.

Cho nên khắc phục đời này của chính mình, chúng tôi thông thường nói vận mệnh không tốt, gặp phải một số gian nan khó khăn, hoặc là thân thể của chính mình không khỏe mạnh, có bệnh khổ, có những tai nạn này, niệm Phật là phương pháp tiêu tai tránh nạn tốt nhất. Bản thân tôi đời này trải qua có thể làm minh chứng cho mọi người. Rất nhiều đồng tu cũ đều biết, tuổi thọ của tôi chỉ có 45 tuổi, làm sao lại kéo dài tuổi thọ nhiều như vậy? Đây là nhờ đời này niệm Phật, nhờ lúc đó thầy dạy chúng tôi giảng kinh, đều có quan hệ. Thầy Lý vô cùng từ bi, trong các bạn học, thầy biết xem tướng, nhìn thấy tướng mặt của người trẻ tuổi này rất xấu, là tướng đoản mệnh, thầy liền khuyên họ phát tâm học giảng kinh, giảng kinh đích thực có thể kéo dài tuổi thọ, chuyển được nhanh nhất, nhanh hơn tu các pháp môn khác, đây là dễ dàng, nhanh chóng có được sự gia trì của tam bảo. Chúng tôi cống hiến tinh thần, thể lực của chính mình cho tam bảo, làm việc vì chánh pháp tam bảo trụ thế lâu dài, đây là được Phật lực tam bảo gia trì, cho nên xoay chuyên nghiệp lực không những nhanh mà còn rất lớn. Đây là tâm từ bi trước đây của thầy, trong số hơn 20 bạn học của chúng tôi có mấy người đều là tình huống này, đều là tướng rất xấu, không có phúc báo.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, cả nhà đều không chịu học Phật, thậm chí còn trở ngại con niệm Phật, thực sự rất nản lòng, không biết nên làm thế nào?

Đáp: Niệm Phật là phương pháp viên dung nhất, phương tiện nhất trong tám vạn bốn ngàn pháp môn. Người trong nhà trở ngại thì bạn coi trọng thực chất, đừng coi trọng hình thức; hình thức, đương nhiên người trong nhà bạn không vui vẻ. Ví dụ tay bạn cầm chuỗi hạt niệm “A-di-đà Phật”, người nhà bạn nhìn thấy liền đau đầu. Mình cầm một tờ báo, người nhà nhìn thấy mình hình như đang đọc báo, mỗi chữ mình xem thành một hạt mà niệm, “A-di-đà Phật, A-di-đà Phật, A-di-đà Phật”, đếm số như vậy thì họ không nhìn ra được; nhìn thấy bạn cũng khá dụng công, mỗi ngày ở đó đọc sách. Phương thức rất nhiều, bản thân phải biết dùng, không câu nệ những hình thức này. Đến khi bạn niệm được công phu thanh tịnh thì họ sẽ tới hỏi bạn, vậy cũng phải có công phu mười năm, hai mươi năm, cả nhà bạn đều sẽ được độ, tại sao vậy? Tướng mạo không giống.

Người niệm Phật, tôi thường nói, công phu niệm Phật của bạn ở đâu? Nhìn từ tướng mạo, bạn thực sự có công phu không? Nhìn từ thể chất của bạn. Tướng mạo thay đổi rồi, thân thể khỏe mạnh rồi, người nhà rất hâm mộ, người không học Phật đều rất hâm mộ. Bạn dùng phương pháp gì bảo dưỡng vậy? Tôi dùng phương pháp niệm A-di-đà Phật bảo dưỡng. Đây là thật, không phải giả. Một ngày tôi niệm bao nhiêu vạn tiếng Phật hiệu, mỗi ngày đọc mấy bộ kinh, tâm địa thanh tịnh từ bi không có niệm ác. Cho nên tướng mạo của bạn sẽ biến thành hiền từ. Người có tâm địa hiểm ác, trên tướng mạo đều có sát khí, người khác nhìn thấy cảm thấy sợ hãi. Đây là trước đây, lúc thầy Lý ở cùng chúng tôi thường kể chuyện cho chúng tôi nghe, thầy gặp được một số người, sau khi nhìn thấy người ấy thì bạn liền cảm thấy rất sợ hãi, không rét mà run, sát khí quá nặng, không có niệm thiện. Lúc đó thầy kể ra những người đã gặp trong đời cho chúng tôi nghe. Bạn nhìn thấy lão hòa thượng tu hành trong núi sâu, bạn nhìn thấy ông thì bầu không khí vô cùng hiền từ, người hiện nay chúng ta gọi là từ trường, không giống nhau. Từ trường của người tu hành, của người niệm Phật tốt, cho nên điều này có quan hệ. Chúng ta coi trọng thực chất, không coi trọng hình thức.

Những năm này tôi tham gia rất nhiều hội nghị quốc tế, cũng phỏng vấn qua một số chuyên gia học giả, mỗi người gặp tôi nhất định sẽ hỏi tôi: pháp sư, thầy dùng phương pháp gì bảo dưỡng thân thể vậy? Đề nghị những lời này. Đây là thế nào? Đây là sự thật chứng minh. Tôi nói với họ, bởi vì họ có rất nhiều người không phải

là học Phật, thậm chí còn là tín ngưỡng tôn giáo khác, chúng tôi không muốn thay đổi tín ngưỡng của họ, tôi nói với họ: phương pháp bảo dưỡng của tôi là tâm thanh tịnh, tâm địa thanh tịnh; ăn chay, ăn uống có tiết chế, không ăn vật; cuộc sống rất bình thường, có quy luật. Tôi nói với họ, tâm thanh tịnh và ăn chay. Vậy có lúc ăn chay sẽ làm khó họ, tôi nói với họ, hiện tại thịt có rất nhiều vi khuẩn, rất nhiều vi khuẩn gây bệnh, phải cẩn thận. Vào 50 năm trước bạn có thể yên tâm ăn thịt, nhưng thịt ngày nay sau khi bạn biết được thì bạn không dám ăn. Những người nuôi lợn nuôi gà, họ nuôi như thế nào? Đều là nuôi ở trong chuồng. Bạn tới trại nuôi gà xem thử thì bạn sẽ biết, gà con sau khi nở ra đều nhốt ở trong chuồng, cho chúng ăn thức ăn hóa học, cho nên bạn thấy chúng lớn rất nhanh, giống như thổi bong bóng vậy.

Hình như vào năm kia, tôi tới Khánh Vân - Sơn Đông tham quan một trang trại nuôi vịt, tôi đã nói với rất nhiều đồng tu rồi, lúc tôi đi xem, người ở trang trại vịt cầm một con vịt con, con vịt con đó lớn cỡ lòng bàn tay của tôi, lớn như thế này, họ hỏi tôi: pháp sư, thầy xem thử con vịt này nở được mấy ngày rồi? Tôi nhìn hình dáng của nó thì ít nhất phải một tuần, chắc là khoảng một tuần đến mười ngày thì chúng mới có thể lớn như vậy. Họ nói với tôi, mới nở ngày hôm qua. Tôi giật mình nói: con vịt này anh phải nuôi bao nhiêu ngày thì có thể mang đi bán? Họ nói hai tuần. Cho ăn đều là thức ăn hóa học. Cho nên tôi nghe lời này, tôi liền nói với rất nhiều đồng tu, sau này trứng gà, trứng vịt cũng không được ăn, tại sao vậy? Nó không bình thường. Bạn thường ăn những thứ này, dần dần bạn sẽ mắc những bệnh kỳ lạ, chính là đạo lý như vậy, đó là không bình thường. Trước đây chúng tôi ở nông thôn, muốn nuôi lớn gà vịt thường phải mất nửa năm, thời gian dài như vậy, sao có hai tuần mà chúng đã lớn như vậy? Bạn nói xem đáng sợ biết bao! Vậy một con lợn trưởng thành mang đi bán, đại khái là không tới hai tháng, không thể tin được, hiện tại bạn vẫn dám ăn sao? Nhất định phải biết điều này. Cho nên hiểu được phương tiện thiện xảo thì niệm Phật rất không dễ gì bị người khác chướng ngại, họ niệm ở trong tâm, không biểu hiện ra bên ngoài.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, niệm Phật đã có một khoảng thời gian, chỉ là trong lòng vẫn luôn có cảm giác không yên tâm, A-di-đà Phật thực sự đang nghe con niệm ngài ấy sao? Lúc lâm chung ngài thực sự sẽ tới tiếp dẫn con sao?

Đáp: Tôi trả lời chắc chắn với bạn, A-di-đà Phật sẽ không tới tiếp dẫn bạn, A-di-đà Phật cũng không nghe được tiếng của bạn. Bạn muốn hỏi tại sao? Bạn có tâm nghi ngờ, Phật nói rất hay trong Đại thừa giáo, nghi là chướng ngại lớn nhất của Bồ-

tát. Niệm Phật như thế nào? Niệm Phật có ba bí quyết, thứ nhất chính là không hoài nghi, thứ hai là không xen tạp, thứ ba là không gián đoạn. Đại Thế Chí Bồ-tát dạy chúng ta “nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”, “chẳng mượn phương tiện, tự đắc tâm khai”. Hai câu đầu tiên là tu nhân, hai câu phía sau là quả đức, bạn tu theo phương pháp này, không thêm pháp môn nào khác. Chẳng mượn phương tiện chính là thâm nhập một môn, không cần phương pháp nào khác để hỗ trợ, chỉ thâm nhập một môn. Công phu đạt rồi, tâm khai chính là khai ngộ, làm gì có đạo lý không cảm ứng? Bạn mang theo tâm hoài nghi thì hỏng rồi, bao nhiêu công sức đổ sông đổ biển, chỉ có thể nói là tốt hơn so với không niệm, a-lại-da thức lưu lại ấn tượng, đây chính là gieo hạt giống Phật vào a-lại-da thức. Hạt giống này khi nào sẽ có thành tựu? Khi nào lại gặp được pháp môn này mà bạn không hoài nghi nữa thì sẽ có thành tựu.

Hoài nghi thì sẽ không có thành tựu, xen tạp sẽ không có thành tựu. Rất nhiều người niệm Phật chúng ta đến sau cùng không thể vãng sanh, nguyên nhân đại khái không ngoài hai loại, một loại là xen tạp, một loại chính là hoài nghi, phương pháp cứu vãn chính là học kinh giáo nhiều. Hiện tại niệm Phật đường của chúng ta, vì sao mỗi ngày vẫn bảo mọi người nghe kinh mấy tiếng đồng hồ, chủ yếu là ở chỗ này. Nghe kinh giúp đỡ chúng ta đoạn nghi sanh tín, đạo lý là ở chỗ này. Ngoài ra còn một mục đích khác, nghe kinh cũng có thể gián đoạn sự xen tạp của bạn, bởi vì bạn không nghe kinh lại suy nghĩ lung tung; vừa niệm Phật vừa nghĩ này nghĩ nọ, đây cũng là phá hoại công phu của bạn. Cho nên niệm Phật đường của chúng ta, đại khái mỗi ngày thường có học tập kinh giáo từ bốn tiếng đến sáu tiếng đồng hồ, cũng là bảo bạn nghe.

Hỏi: Câu hỏi thứ tám, giới thiệu A-di-đà Phật cho người trưởng thành ngược lại không phải là chuyện khó, nhưng đối mặt với trẻ nhỏ và người trẻ tuổi thì không biết làm sao để nói rõ về sự thù thắng của thế giới Cực Lạc.

Đáp: Bạn muốn giới thiệu sự thù thắng của thế giới Cực Lạc, trước tiên bạn nhất định phải đọc thuộc kinh Vô Lượng Thọ, kinh Di-đà hoặc là kinh Quán Vô Lượng Thọ. Không những phải đọc thuộc mà phải có mức độ lý giải tương đương thì bạn mới có thể giúp đỡ người khác, mới có thể giảng về Tịnh độ cho người khác nghe. Đối với những người trẻ tuổi thì bạn phải có trí tuệ, trí tuệ chính là cách nói linh hoạt, không phải là cách nói cứng nhắc.

Hiện tại các nhà khoa học cũng nói với chúng ta, trong vũ trụ này, giống như loài người chúng ta sinh sống trên trái đất này, những hành tinh trong vũ trụ, hiện tại

là khẳng định có một số sinh vật cấp cao, thậm chí là họ còn thông minh hơn chúng ta, khoa học kỹ thuật vượt hơn chúng ta rất nhiều. Những năm này, trên báo chí thường nhìn thấy cái gọi là sinh vật ngoài hành tinh, bạn nhìn thấy một số đĩa bay. Đĩa bay này không phải là trên trái đất chúng ta, đó là phương tiện phi hành, người ta từ hành tinh khác bay tới chỗ chúng ta, vậy thì chắc chắn kỹ thuật của họ cao minh hơn chúng ta, hiện tại chúng ta vẫn chưa có cách nào. Mặc dù phóng tên lửa vào vũ trụ thám hiểm, nhưng phương pháp này rất vụng về, không linh hoạt được như họ.

Phương tiện giao thông mà họ sử dụng, tốc độ nhanh không cách nào tưởng tượng, hơn nữa nó có thể dừng lại trên không. Đĩa bay này tôi từng thấy qua một lần, lúc đó tôi chưa học Phật, lúc hai mươi mấy tuổi, là ở Đài Loan, rất nhiều người nhìn thấy, ngày thứ hai báo chí còn đăng tin. Chúng tôi nhìn thấy chính là ánh sáng màu đỏ, ánh sáng hình tròn, dừng ở trên không bất động, đại khái khoảng thời gian năm sáu phút. Chúng tôi vốn cho rằng là pháo hiệu của quân đội bắn tới, nhưng nhìn thấy cũng không giống, nhìn thấy rất lâu, rất nhiều người đều thấy. Đại khái sau năm sáu phút, nó dần dần di chuyển, chúng tôi mới biết được đó không phải là pháo hiệu. Nó dần dần di chuyển, lúc nó di chuyển càng lúc càng nhanh, chỉ mấy phút sau, tốc độ vô cùng nhanh, thoáng chốc đã biến mất, ngày thứ hai báo chí đăng tin. Những chuyện giống như vậy, bạn thường nhìn thấy trên báo chí, phát hiện ở rất nhiều nơi. Khoa học kỹ thuật này, nhà khoa học hiện nay trên trái đất chúng ta vẫn không sánh kịp, vẫn chưa tạo ra được. Còn có người nói (đây là một số ghi chép, chúng ta không cách nào chứng thực được), nói đĩa bay của họ đáp xuống mặt đất, giao lưu với người trái đất chúng ta, chúng ta gọi họ là người ngoài hành tinh. Nhìn chung thì thân hình người ngoài hành tinh rất thấp bé, đại khái chỉ hơn một mét, nghe nói đầu rất to, mắt rất to, tay chỉ có ba ngón, chúng ta có năm ngón tay, họ có ba ngón tay, có những bài báo này.

Những điều này các bạn có tin không? Nếu như tin tưởng, thế giới Cực Lạc ở ngoài vũ trụ, nơi đó tốt, tốt hơn chỗ này của chúng ta nhiều, cuộc sống này của chúng ta quá khổ. Khoa học kỹ thuật ở nơi đó của họ càng cao minh hơn chỗ chúng ta, tại sao vậy? Phi hành trên không chẳng cần những phương tiện này. Cho nên các bạn phải biết được, phạm là dùng những phương tiện này tới hành tinh nào đó thám hiểm, đây là cõi người, đây không phải là cõi trời, cõi trời không cần có phương tiện, năng lực này của họ càng lớn! Ở Trung Quốc chúng ta, cõi thần, cõi tiên, cõi trời, phi hành này đều không cần nhờ bất kỳ phương tiện nào, vậy họ làm như thế nào? Điều này

khoa học hiện nay đều có thể giải thích, họ đem thân thể, thân thể là vật chất, chính là vật chất và năng lượng có thể chuyển đổi, họ biết chuyển đổi, họ biến vật chất thành ánh sáng, tốc độ của ánh sáng sẽ nhanh. Đi đến nơi đó họ mới lại biến ánh sáng này thành thân thể, vậy thì cao minh rồi. Đây là những điều mà các nhà khoa học của chúng ta mơ ước, xem thử lúc nào mới có thể phát triển tới trình độ này, không cần dùng bất kỳ phương tiện nào, có năng lực, tức là năng lượng và vật chất có thể chuyển biến từ ý niệm của bản thân. Về lý mà nói thì chắc chắn có khả năng, nhưng về phương pháp mà nói, con người hiện nay vẫn chưa hiểu được, nhưng trong Phật pháp biết được, dùng công phu thiền định, thiền định thâm sâu thì có thể sanh ra sức mạnh này.

Hiện tại Trung Quốc hay nước ngoài đều có một số người có khả năng đặc biệt, năng lượng của một số người có khả năng đặc biệt này rất mạnh, thật ra mà nói, là hiện tượng bình thường. Năng lượng này mỗi người đều có, không phải nói chỉ có họ có, còn có năng lượng cao hơn họ, họ còn chưa đạt đến trình độ đó, ý niệm. “Hết thầy pháp từ tâm tướng sanh”, chính là ý niệm. Ý niệm của họ tập trung sẽ sanh ra năng lượng rất lớn. Ý niệm hiện nay của chúng ta tán loạn, cả ngày từ sáng đến tối suy nghĩ lung tung, tinh thần, ý niệm của bạn không thể tập trung, cho nên nó không khởi tác dụng. Nếu năng lượng tập trung thì sẽ khởi tác dụng. Thiền định chính là tập trung năng lượng, trong tâm không có vọng tưởng thì nó liền khởi tác dụng, cho nên sẽ phát hiện ra thần thông.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, nghĩ thử đời này cũng chưa làm quá nhiều việc tốt, thậm chí còn tạo không ít ác nghiệp, lão già xấu xa không có chút thiện căn phước đức như con đây, liệu A-di-đà Phật vẫn chịu tiếp nhận con không?

Đáp: Chuyện này bạn yên tâm, A-di-đà Phật đại từ đại bi. Tạo nghiệp ác, chỉ cần bạn có thể sám hối, sám trừ nghiệp chướng, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, không ai không thể đi. Đại sư Thiện Đạo nói với chúng ta pháp môn này gọi là “vạn người tu, vạn người đi”, vậy thì tại sao thầy Lý lại nói “trong một vạn người chỉ có hai, ba người đi”? Lời nói của hai vị này không hề trái ngược, là cùng một nghĩa. Tu phải tu như lý như pháp, vậy thì vạn người tu, vạn người đi; hiện tại những người niệm Phật không như pháp, bạn không như lý, không như pháp, đương nhiên bạn không thể đi. Cho nên người niệm Phật trước đây, họ thực sự tu, hiện tại tu giả, không phải thật. Nếu bạn thực sự nói ngày mai anh có thể vãng sanh rồi thì họ sẽ bị dọa sợ, vậy thì xong rồi, ngày mai tôi phải chết rồi, vậy thì xong rồi! Nếu như niệm Phật

đường này của chúng ta treo một tấm biển nói ngày mai sẽ vãng sanh, sẽ không có người nào tới, không có một ai tới. Có thể thấy được là giả, không phải thật, từ chỗ này bạn sẽ hiểu được. Cho nên đại sư Thiện Đạo nói vạn người tu, vạn người đi, không sai, thầy Lý nói trong vạn người chỉ có hai, ba người đi cũng không sai, đều là nói lời thật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, kinh văn mãi không học thuộc được, câu Phật hiệu cũng niệm không ra hơi, cảm thấy bản thân thật tệ, thực sự lo lắng bản thân không cách nào vãng sanh thế giới Cực Lạc.

Đáp: Đây là không như pháp, không thể học thuộc kinh văn cũng không sao, chuyện này không trở ngại, nếu bạn có thể nghe kinh nhiều là được. Tình huống của bạn, câu Phật hiệu niệm không ra hơi, đa phần vẫn là nghiệp chướng nặng, không có tín tâm với chính mình, cho nên mới có hiện tượng như vậy. Bạn phải sửa đổi, khắc phục lại tất cả những thói xấu này thì vấn đề này sẽ được giải quyết. Phương pháp tốt nhất để khắc phục vấn đề này là nghe kinh, nếu có thể duy trì thì mỗi ngày ít nhất nghe giảng kinh bốn tiếng đồng hồ, hiện tại chuyện này không khó, bạn nghe đĩa giảng là được. Sau khi nghe xong một bộ kinh thì nghe lại từ đầu, bạn nghe một trăm lần, nghe một ngàn lần, tâm của bạn sẽ định, những thói xấu này của bạn đều không còn nữa. Người xưa nói “đọc sách ngàn lần, nghĩa kia tự hiểu”, tại sao vậy? Nghe mấy trăm lần, mấy ngàn lần thì tâm định rồi, sẽ không còn nóng nảy, cũng không còn suy nghĩ lung tung nữa, đạo lý ở chỗ này. Cho nên, nghe kinh cũng là một phương pháp hay để tu định, một phương pháp hay để nhiếp tâm. “Giữ tâm một chỗ, không việc gì không làm được”, câu này là nói trong kinh Di Giáo. Có công phu này, niệm Phật sẽ có cảm ứng, gọi là “một niệm tương ưng một niệm Phật, niệm niệm tương ưng niệm niệm Phật”.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, câu hỏi thứ mười một, cho dù có tiền hay không có tiền, khỏe mạnh hay bị bệnh, một người niệm Phật và một người không tin Phật niệm Phật, cuộc đời của họ sẽ có gì khác nhau?

Đáp: Khác biệt rất lớn, khác biệt lớn nhất chính là người niệm Phật cả đời họ có một phương hướng, có một mục tiêu, họ biết được tương lai đi về đâu; người không học Phật thì không có điều này, cuộc đời họ không có phương hướng, không có mục tiêu, sanh không biết từ đâu tới, chết không biết đi về đâu, đây đích thực rất tệ, thực sự bạn càng nghĩ càng sợ hãi. Ở trong Phật pháp nói, họ chắc chắn vẫn bị xoay chuyển theo nghiệp lực, vẫn làm việc lục đạo luân hồi, tương lai đời sau sanh

tới cõi nào thì phải xem nghiệp lực của bạn. Nếu như sức mạnh của nghiệp thiện lớn thì sẽ tới ba đường thiện; sức mạnh của nghiệp ác lớn thì chắc chắn bạn sẽ tới ba đường ác. Ba đường ác đến rất dễ dàng, thoát ra rất khó khăn, nhất định phải biết điều này, tại sao vậy? Gọi là càng mê càng sâu.

Phật Bồ-tát, đại đức xưa đều nói, ở trong lục đạo thì cõi người là tương đối dễ giác ngộ, nguyên nhân là gì? Khổ nhiều vui ít, dễ dàng giác ngộ. Cho nên ở trong Phật pháp thường nói “giàu sang học đạo khó”, người giàu sang hưởng phước, họ không gặp phải khổ nạn gì, không biết thế nào gọi là khổ, vậy bạn bảo họ học Phật, họ cảm thấy học Phật rất khổ. “Nghèo khổ học đạo khó”, họ ba bữa không đủ ăn, bạn bảo họ tới niệm Phật, sao họ có thể tới được? Cõi người thì giống như gia đình bậc trung, họ không quá giàu có, nhưng họ cũng không quá nghèo khổ, như vậy tu hành tương đối dễ. Cho nên ở trong lục đạo, cõi người là dễ dàng tiếp xúc được Phật pháp nhất, hơn nữa tu hành thành công rất nhiều. Đây chính là sự khác biệt rất lớn giữa học Phật và không học Phật. Trên thực tế nếu công phu đắc lực thì khác biệt càng lớn, tâm người học Phật thanh tịnh, vọng niệm ít, gọi là “phiền não nhẹ, trí tuệ tăng”; người không học Phật chắc chắn là vọng tưởng tạp niệm nhiều, không có trí tuệ.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười hai, có phải là học Phật, niệm câu Phật hiệu thì nhất định phải trì giới ăn chay không? Có phương pháp nào linh hoạt và từng bước không?

Đáp: Học Phật, niệm Phật không nhất định phải trì giới, cũng không nhất định phải ăn chay, nhất định phải hiểu điều này, nhưng phải làm được “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng”. Nếu như nói bất hiếu cha mẹ, bất kính sư trưởng, niệm Phật như vậy thì không thể vãng sanh, niệm Phật như vậy sẽ không có hiệu quả. Vừa nãy tôi cũng nói qua, ăn uống hiện nay thật ra mà nói rất khiến con người cảm thán. Năm đó lúc thầy Lý còn tại thế thường nói với chúng tôi, con người hiện nay không có phước báo, sao lại không có phước báo? Đâu phải là ăn uống, ba bữa không phải là ăn cơm, mà là uống thuốc độc. Những món thịt mà các bạn ăn đều là nuôi bằng thức ăn hóa học, cho nên trong thịt chứa rất nhiều độc tố, vi khuẩn, ăn rồi bạn sẽ mắc một số bệnh kỳ lạ; ăn chay thì rau củ có thuốc trừ sâu, phân bón hóa học.

Người Anh làm một thí nghiệm, tức là cho học sinh, học sinh ăn cơm ở trường, mỗi ngày cung cấp cho học sinh ăn những rau củ có thuốc trừ sâu, phân bón hóa học này, sau khi ăn xong tinh thần của những học sinh này đều không tốt, rất nhiều bệnh tật. Sau đó họ liền thay đổi, đổi thành những rau củ hoàn toàn mọc tự nhiên, không có thuốc trừ sâu, phân bón hóa học cho học sinh ăn, sau khi ăn hơn một tháng, tinh

thần của học sinh sung mãn, đau bệnh đều không còn nữa, hình như giống như đôi một người khác vậy. Đây đại khái là vào 30 năm trước, người Anh làm thí nghiệm này. Cho nên hiện tại họ chủ trương nhất định phải khôi phục canh tác, vẫn là phải dùng nhân lực mới là dinh dưỡng tốt thực sự. Cơ giới hóa này, mau chóng giúp chúng phát triển, nhưng tai hại, di chứng về sau trong đó rất nhiều, không thể không biết điều này.

Cho nên hiện tại ăn uống là một chuyện rất khô, thật vậy, trong kinh Phật nói “uống đắng ăn độc”, kinh Vô Lượng Thọ nói vậy. Con người chúng ta hiện nay trong xã hội trước mắt này, chúng ta thực sự là uống đắng ăn độc, đâu phải là ăn uống? Ăn uống là một kiểu hưởng thụ, hiện tại là rất tệ hại, có thể thấy được con người hiện nay thực sự không có phúc báo. Tốt nhất là phải điều chỉnh từ tâm lý, những rau củ này, hiện tại gọi là rau củ hữu cơ, rau củ hữu cơ này bán giá rất cao, nhưng thực sự là hữu cơ sao? Liệu họ có lừa bạn không? Rất khó nói, bạn lại không có cách nào phân biệt nó, thực sự là phiền phức, bạn liền biết được con người hiện nay đáng thương biết bao. Tốt nhất chính là tự mình trồng, kiểu đô thị như Hồng Kông thì rất khó khăn, tự mình trồng rau chỉ có trồng bằng chậu. Có, tôi từng thấy qua, dùng cái chậu dài dài, treo ở ngoài ban công, nói là trồng thủy canh, dùng phương thức này có thể không cần dùng thuốc trừ sâu, phân bón hóa học, cho sản lượng không lớn. Có người làm phương pháp này, tôi đã từng đi tham quan.

Trước đây đạo tràng đều xây trên núi, nơi không có dấu chân người, diện tích đất đai rất lớn, đó là có đạo lý, không phải là không có đạo lý, đối với tu dưỡng thân tâm, gọi là thân an, tâm an thì đạo thịnh, đây là đạo lý tất nhiên. Thân tâm bất an, bạn tu đạo sẽ có chướng ngại, chúng ta không thể không biết điều này. Tốt nhất, nếu bản thân có phước phần này, có duyên phận này, vẫn là tìm một nơi thực sự tốt để tu hành. Bạn xem chúng tôi ở Úc, chúng tôi tự mình trồng rau, lần này đồng tu bên này có mười mấy người qua bên đó tham quan. Vườn rau của chúng tôi bình thường có thể cúng dường cho 300 người, lần này chúng tôi tổ chức một hoạt động lớn, hơn 1000 người đến cùng một lúc. Cũng coi như không tệ, lúc họ tới thì vườn rau của chúng tôi được mùa, cho nên tất cả rau củ ăn trong mấy ngày diễn ra hoạt động đều là tự mình trồng. Đất ở Hồng Kông quá khó kiếm, quá khó khăn. Còn như ở bên Úc, kiếm đất quá dễ dàng, đất bên ấy quá lớn! Diện tích đất đai của nó lớn bằng 48 bang của Mỹ, so sánh với Trung Quốc, đại khái là bằng 80% Trung Quốc, có diện tích đất lớn như vậy, dân số chỉ có 20 triệu người. Dân số ít, cho nên đất không được giá,

khắp nơi đều có. Người ít như vậy, con người đều sống ở gần biển, sống trong nội địa rất hiếm, đất trong nội địa cho người ta, người ta cũng không cần, cho nên có đất đai thì tự mình có thể trồng trọt. Bây giờ Úc và New Zealand là mảnh Tịnh độ duy nhất còn sót lại trên thế giới, trên trái đất này, hiện tại cũng càng ngày càng có nhiều người di dân qua đó.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười ba, con rất thỏa mãn với cuộc sống trước mắt, thân thể khỏe mạnh, tâm tình vui vẻ, kinh tế đầy đủ, con cái lại hiếu thuận, xin hỏi cuộc đời hạnh phúc mỹ mãn như vậy có cần thiết học Phật không?

Đáp: Bạn nghĩ thử xem bạn có cần thiết không? Hạnh phúc mỹ mãn này của bạn còn có thể duy trì được bao lâu? Nếu như nói duy trì mãi mãi, bạn cũng không già, con cái của bạn đều không già, vậy thì còn được, còn có thể nói vậy được. Nếu bạn biết dần dần đều già đi, thời gian này không quá lâu, vậy thì vẫn phải nghĩ cách. Khỏe mạnh sống lâu, vĩnh viễn không già duy nhất chỉ có thế giới Cực Lạc. Tuổi thọ của người ở thế giới Cực Lạc là vô lượng thọ, A-di-đà Phật vô lượng thọ, tất cả những ai vãng sanh tới đó đều là vô lượng thọ. Đại đức xưa thường nói với chúng ta, đức bậc nhất của thế giới Tây Phương (tức là chuyện tốt hàng đầu), chính là tuổi thọ vô lượng, điều này các thế giới phương khác đều không cách nào sánh với thế giới Cực Lạc được. Nếu bạn mong cầu vô lượng thọ, vậy thì chỉ có tới thế giới Cực Lạc. Đó mới là hạnh phúc thực sự, hạnh phúc hiện tại của bạn so sánh với thế giới Cực Lạc, thì là không cách nào so sánh được, cho nên bạn suy nghĩ lại xem có nên đi hay không.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười bốn, trong ấn tượng đều là bởi vì có người qua đời mới biết niệm Phật, cảm thấy vô cùng bi ai thế lương, xin hỏi quan niệm như vậy đúng đắn không?

Đáp: Quan niệm này không đúng đắn, hoàn toàn sai lầm. Người trên thế gian qua đời, mời một số pháp sư, đạo sĩ tụng kinh siêu độ, đây là tập tục, siêu độ này có hiệu quả hay không rất khó nói, tuyệt đối không phải là nói ai cũng đều có hiệu quả. Về lý luận mà nói, siêu độ có hiệu quả, người siêu độ phải có công phu tu hành thực sự, nếu như không có công phu tu hành thực sự, họ dùng cái gì để siêu độ? Đạo lý này cũng giống như đạo lý của thí nghiệm nước vậy, là cùng một đạo lý. Lương Hoàng Bảo Sát, Lương Vũ Đế siêu độ phi tử của ông, người chủ trì siêu độ là Bảo Chí Công. Chúng ta biết Bảo Chí Công là Quán Thế Âm Bồ-tát hóa thân tái lai, vậy thì còn lời gì để nói nữa? Nhưng Quán Thế Âm Bồ-tát tới chủ trì siêu độ cũng chỉ có

thể siêu độ tới trời Đao-lợi, muốn cao hơn nữa thì không được, tại sao vậy? Muốn cao hơn nữa thì cần công phu tu hành của chính bạn, bạn đây là nhờ sự giúp đỡ của người khác. Người khác giúp đỡ cao nhất chính là trời Đao-lợi, muốn cao hơn nữa thì không được, cho nên cầu người không bằng cầu chính mình, tự mình tu hành tốt hơn bất kì điều gì. Công phu tu hành của chính mình chưa đủ, Phật lực gia trì, vậy thì nâng lên sẽ cao, nâng lên cũng nhanh chóng, không thể không hiểu đạo lý này. Bản thân hoàn toàn không tu mà dựa vào người khác siêu độ thì không đáng tin cậy cho lắm.

Hỏi: Tiếp theo hỏi, con rất muốn tham gia trợ niệm lâm chung, nhưng rất lo lắng công phu niệm Phật của chính mình không đủ, hoặc là sợ hãi bị vong linh dựa thân, không biết nên làm như thế nào?

Đáp: Chỉ cần bạn tiêu trừ hoài nghi và sợ hãi này, tham gia trợ niệm lâm chung là một chuyện rất tốt, đây là đưa tiền vãng sanh. Bạn thường tiền người khác vãng sanh, tương lai lúc bạn lâm chung, rất nhiều người sẽ tiền bạn vãng sanh, quả báo là như vậy. Hơn nữa thường tiền người vãng sanh, bạn sẽ nhìn thấy tướng lành vãng sanh, sẽ tăng thêm tín tâm của chính mình, tương lai lúc bản thân bệnh nặng không có sợ hãi, cho nên có rất nhiều chỗ tốt. Lúc có cơ duyên này thì nên tham gia, không nên có băn khoăn.

Vong linh dựa thân, linh quỷ dựa thân không phải là tùy tiện dựa được, họ dựa vào thân một người nào đó, họ có duyên với người đó, hơn nữa cũng được quỷ vương phê chuẩn. Nếu quỷ vương không phê chuẩn mà họ dựa thân là phạm tội, họ như vậy là hại người, họ phải thọ quả báo, phải chịu trừng phạt. Cho nên không phải là tùy tiện có thể dựa thân, chúng ta phải hiểu đạo lý này, không cần phải sợ. Cho dù là dựa thân cũng không sao, họ sẽ không hại người.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười bảy, con là một người mẹ kiêm luôn chức trách của người cha, nghe người khác nói thế giới Cực Lạc không cần cực khổ kiếm tiền nuôi gia đình, hơn nữa ba bữa đều có người chuẩn bị, càng không cần phải rửa bát nữa, thực sự là như vậy sao? Tại sao vậy?

Đáp: Bạn muốn hỏi tại sao, bạn đi đọc kinh Vô Lượng Thọ, đi đọc kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật thì bạn sẽ biết. Ba bữa cơm có người chuẩn bị, lại không cần phải rửa bát, nói cho các bạn biết, đó là người mới tới đó. Người mới tới đó còn chưa đoạn trừ thói quen ăn cơm, họ tới lúc đó thì nghĩ sao lại vẫn chưa ăn cơm? Họ có thói quen này chưa đoạn trừ, cho nên còn có hiện tượng này. Tới đó ở lâu rồi, nhìn

thấy mọi người đều không ăn cơm, bạn cũng ngẫm nghĩ cơm này có thể không cần ăn nữa, đây là thật, là có thể không cần ăn cơm.

Tôi ở Kuala Lumpur - Malaysia, tháng mười năm ngoái ở đó có tổ chức một hoạt động, tôi ở bên đó diễn giảng hai ngày, có một vị đồng tu tới thăm tôi, do cư sĩ Lý Kim Hữu giới thiệu, vị đồng tu này là phụ nữ, đại khái khoảng hơn 40 tuổi, cô ấy là bác sĩ, là bác sĩ Đông y, cô ấy nghe đĩa của tôi mấy năm rồi. Cô ấy nói mấy năm trước cô ấy nằm mộng hai lần, mộng thấy tôi. Tôi bảo cô ấy không cần ăn cơm, bảo cô ấy uống nước là được, không cần ăn cơm. Cô ấy thực sự nghe lời, hai năm không ăn cơm. Tới gặp tôi, tôi nói thân thể thế nào? Rất bình thường, rất tốt. Tôi nói: tốt, vậy cô cứ tiếp tục duy trì như vậy. Mỗi ngày cô ấy chỉ uống nước, đã dừng ăn hai năm rồi. Cô ấy không kết hôn, nhận nuôi một đứa trẻ, con nuôi, người khác vứt bỏ, không cần nữa, cô ấy chăm lo đứa trẻ này rất tốt, cũng dẫn đến cho tôi xem, hai năm không ăn cơm, ý niệm cả.

Thầy của tôi một ngày thầy ăn một bữa, ăn rất ít, từ hơn 30 tuổi mãi cho đến 97 tuổi vãng sanh, bớt việc. 95 tuổi đều không cần người khác chăm sóc, thầy tự mình nấu cơm, tự mình giặt quần áo, không cần người khác chăm sóc, 95 tuổi. Sau 95 tuổi mới tiếp nhận hai học trò chăm sóc thầy, 97 tuổi thầy vãng sanh. Lúc đó chúng tôi dự đoán thầy ít nhất phải sống tới 120 tuổi, 130 tuổi, tại sao lại rời đi sớm như vậy? Do ngộ độc thức ăn. Tức là có đồng tu cúng dường đồ ăn cho thầy, thói quen của thầy Lý là người khác mang đồ ăn tới biếu, thầy sẽ ăn liền trước mặt họ, để họ thấy vui lòng, đây là thói quen của thầy. Cho nên họ nấu một tô mì, tô mì đó đại khái là mì khô, mì khô rất không tốt, nó có thể để lâu như vậy nên chất bảo quản rất nặng; nếu như quá hạn rồi thì thầy nói rất không tốt, đại khái là nấu bằng loại mì này. Lúc thầy ăn, thầy nói với tôi thầy biết được mì này hư rồi nhưng vẫn ăn vào. Bản thân thầy là thầy thuốc Đông y rất giỏi, cho nên sau khi ăn xong thầy liền giải độc, dùng thuốc Đông y giải độc. Lần đầu tiên thì độc thực sự có thể giải được, không sao, qua nửa năm sau lại gặp phải một lần nữa, thầy cũng ăn, ăn xong trở về lại uống thuốc giải độc nhưng không kịp nữa, chất độc đó lan quá nhanh, vậy thì chịu tổn hại rất lớn, cho nên thầy bị bệnh khoảng hai ba tháng. Lúc tôi tới thăm thầy, thầy lại nói với tôi, ăn uống phải thật chú ý; nói với tôi rất nhiều lần, không được tới tiệm ăn cơm, tới tiệm ăn cơm là nguy hiểm nhất, thầy nhắc nhở tôi.

Tôi thấy thầy một ngày ăn một bữa, tôi cũng học theo thầy, lúc đó tôi học được năm năm, tôi ăn một bữa giữa ngày được năm năm. Lúc tới Đài Bắc, ở trong nhà

quán trưởng Hàn, cả nhà bà cảm thấy một ngày tôi ăn một bữa không được, bà nói lỡ như sức khỏe không tốt thì sẽ có rất nhiều tin đồ trách bà, trách mắng bà không chăm sóc tốt, nhất định yêu cầu ăn ba bữa. Lúc đó một bữa của tôi, một ngày ăn một bữa là ăn ba bát cơm, tôi nói được, ăn ba bữa, mỗi bữa một bát, cho nên lượng ăn vẫn nhiều như vậy, chia thành ăn ba lần. Thói quen này của tôi, bạn nói một ngày không ăn gì, không hề thấy đói chút nào, tôi nghĩ hai ngày có lẽ cũng là bình thường, có thể loại bỏ thứ này. Đây là tài sắc danh thực thù, trong nhà Phật nói ngũ cái, những thứ này có thể đoạn trừ, đại khái tới trời Dục giới sẽ dần dần đoạn trừ, dần dần giảm bớt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi lúc một người niệm Phật vãng sanh tắt thở liệu có phải chịu sự đau đớn của tứ đại phân ly như trong kinh mô tả không?

Đáp: Không có, người vãng sanh không có. Chuyện này vẫn có điều gì? Người sanh cõi trời không có, đều không có hiện tượng này. Ngoài ra còn có một người, người đọa địa ngục không có, tại sao vậy? Họ vừa tắt thở, thần thức của họ liền rời đi, cho nên họ không có thân trung ấm. Thông thường mà nói sau khi tắt thở, thần thức chưa rời đi, thì họ có đau đớn. Người thực sự vãng sanh, vừa tắt thở thì họ liền tới thế giới Cực Lạc. Phước báo sanh cõi trời, phước báo rất lớn, họ sanh cõi trời, không có thân trung ấm. Người đọa địa ngục không có trung ấm, họ ngay lập tức xuống địa ngục, nỗi khổ của địa ngục không biết nghiêm trọng hơn bao nhiêu so với tứ đại phân ly, cho nên họ không chịu nỗi khổ nhỏ này, họ sẽ không thọ, họ đi thọ khổ lớn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con vốn tu thiền, hiện tại đổi thành tu Tịnh độ niệm Phật, xin hỏi thay đổi như vậy liệu có lỗi với sư trưởng của Tông môn không?

Đáp: Không đâu, bởi vì bạn tu pháp môn đó, đời này bạn chưa chắc thành tựu, bạn chuyển qua pháp môn này, đời này bạn quả nhiên thành tựu rồi, vị sư trưởng đó nên khen ngợi bạn, nên chúc mừng bạn, bạn chọn lựa đúng đắn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con vẫn luôn tương đối có duyên với Quán Thế Âm Bồ-tát, hơn nữa cảm thấy thân thiết, nhưng mà con lại muốn cầu sanh Tịnh độ, xin hỏi xưng niệm thánh hiệu Quán Thế Âm Bồ-tát có thể vãng sanh thế giới Cực Lạc của A-di-đà Phật không?

Đáp: Có thể, thân phận của Quán Thế Âm Bồ-tát ở thế giới Cực Lạc, chúng tôi lấy một ví dụ thì bạn sẽ hiểu được, A-di-đà Phật giống như hiệu trưởng, Quán

Thế Âm Bồ-tát là chủ nhiệm giáo vụ, bạn nói có được không? Có thể tới thế giới Cực Lạc không? Chắc chắn được sanh. Đại Thế Chí Bồ-tát giống như là chủ nhiệm huấn đạo, cho nên niệm Đại Thế Chí Bồ-tát, niệm Quán Thế Âm Bồ-tát đều có thể vãng sanh.

Hỏi: Ba câu hỏi tiếp theo là của đồng tu Trung Quốc. Câu hỏi đầu tiên, người trẻ tuổi hiện nay lúc lựa chọn ngành học và nghề nghiệp đều có liên quan đến tài chính thương mại, công nghệ máy tính, mà bỏ qua văn học lịch sử, xin hỏi trào lưu như vậy sẽ có ảnh hưởng gì đối với sự an định và thịnh vượng của xã hội, đất nước?

Đáp: Đây là vấn đề lớn, ảnh hưởng cực lớn. Trung Quốc từ xưa đến nay là coi trọng văn học lịch sử xem nhẹ khoa học kỹ thuật. Không phải là người Trung Quốc không hiểu khoa học kỹ thuật, người Trung Quốc nếu nói tới phát minh khoa học kỹ thuật thì sớm hơn người phương Tây quá nhiều. Tại sao không coi trọng khoa học kỹ thuật? Hiện tại chúng ta nhìn ra được có đạo lý rất rõ rệt, khoa học kỹ thuật nếu như phát triển vượt hơn nhân văn thì sẽ mang lại tai họa cho thế giới. Hiện nay toàn bộ thế giới động loạn bất an, nguyên nhân là ở chỗ này. Nếu như vẫn tiếp tục phát triển như vậy, có rất nhiều chuyên gia học giả cho rằng loài người sinh tồn trên trái đất này, sợ rằng không còn cách nào kéo dài thêm 100 năm nữa, cũng tức là nói loài người sắp hủy diệt tập thể, đây gọi là ngày tận thế. Nguyên nhân là gì? Khoa học kỹ thuật phát triển đạt đến đỉnh cao, nhân văn không còn nữa. Khi nhân văn không còn thì con người ngay cả cầm thú cũng không bằng.

Bạn xem hiện tượng xã hội ngày nay, con cái không hiếu thuận, học sinh không tôn kính giáo viên, khái niệm hiếu thân tôn sư không còn nữa. Đặc biệt là hiện tại chúng ta nhìn thấy, xã hội Hồng Kông này tôi tin rằng đã tương đối nghiêm trọng. Nhi đồng, những học sinh này chơi trò chơi điện tử, hiện tượng này vô cùng đáng sợ, nội dung của trò chơi điện tử đều là sắc tình bạo lực, trong đó đều là dạy người giết trộm đâm dối, từ nhỏ chúng đã học rồi, dần dần sẽ trở thành thế nào? Trong đầu của chúng cho đó là bình thường. Cho nên con cái giết cha mẹ, chúng không biết đây là có tội, không biết là không nên làm vậy, chúng cho rằng là thế nào? Đó là trò chơi, giống với trò chơi điện tử vậy. Anh em giết hại lẫn nhau, học sinh giết giáo viên, học sinh giết bạn học, hiện tại những bài báo như vậy trên toàn thế giới này quá nhiều! Đây là nguyên nhân gì? Nhân văn không còn nữa, chỉ có khoa học kỹ thuật. Cho nên phần tử khủng bố, tôi nói qua rất nhiều lần, qua 10 năm, 20 năm nữa, phần tử khủng

bố có khả năng ở trong nhà của bạn, chính là con cái của chính bạn, bạn nói vài câu mà chúng nghe không xuôi tai thì chúng giết chết bạn, rất có khả năng này.

Năm ngoái tôi tới Paris, tới London, đồng tu bên đó đều nói với tôi, đều là trước khi chúng tôi tới đó không lâu, xảy ra chuyện anh em giết hại lẫn nhau. Em trai mười bốn tuổi giết chết anh trai, thậm chí hỏi người em, người em không biết đây là sai lầm, người em cũng không biết đây là có tội, vậy thì xong rồi? Cho nên rất nhiều người bàn tán chuyện này. Lúc đó tôi cảnh báo mọi người, tôi nói chuyện như vậy hiện nay, một tuần các bạn sẽ nghe thấy ba bốn lần; qua mười năm nữa, mỗi ngày sẽ nghe thấy hai mươi, ba mươi lần; lại qua hai mươi năm nữa, mỗi ngày sẽ nghe thấy hai, ba trăm lần, thế giới này trở thành thế giới thế nào? Con người ngay cả cầm thú cũng không bằng.

Chiến tranh vũ khí hạt nhân, hiện tại những người này, người cầm quyền của nước Mỹ vẫn còn có chút lương tâm, vẫn có năng lực khắc chế, không dễ gì phát động chiến tranh này, vậy sau 30 năm nữa, để cho những người được trò chơi điện tử bồi dưỡng ra, chúng đem bom nguyên tử ném lung tung khắp nơi, cũng là trò chơi điện tử, chơi trò chơi, lúc đó sợ rằng chính là “tiêu tam tai” nói tới trong kinh Phật. Tiêu tam tai cách thời gian hiện nay của chúng ta, các vị phải biết được, nhanh thì hai ba mươi năm, muộn thì cũng không quá bảy mươi, tám mươi năm, chắc chắn xảy ra. Cho nên hiện tại tôi rất lo lắng, thường kêu gọi, hy vọng những người lãnh đạo của đất nước có vũ khí hạt nhân có thể giác ngộ, tiêu hủy toàn bộ vũ khí hạt nhân, vậy thì thực sự là công đức vô lượng, để tương lai chúng không lấy bom hạt nhân ra làm đồ chơi để chơi. Chúng tôi giao lưu trên trường quốc tế, nỗ lực làm công việc này, nhắc nhở những đất nước này để họ giác ngộ. Nếu như không tiêu hủy nó đi, sau này rất phiền phức, quá phiền phức, tiêu hủy đi là công đức vô lượng. Tức là nhất định phải tiêu hủy vũ khí hạt nhân có tính sát thương lớn và vũ khí hóa học.

Muốn người trẻ tuổi thực sự tốt thì phụ huynh phải chỉ dẫn chúng, đời người đừng hằng ngày nghĩ tới kiếm tiền. Chuyện này tốt nhất có thể đem Liễu Phàm Tứ Huấn, trước đây tôi thường nói đọc 300 lần thì bạn sẽ giác ngộ. Mỗi người trên thế gian này, những gì bạn gặp trong đời đều là trong mệnh định sẵn, điểm này không hề sai, không phải là bạn không tin thì nó không có, không tin vẫn là định sẵn. Bạn thực sự hiểu được, gọi là “cả đời đều là mệnh, một chút chẳng do người”, vậy tâm của bạn sẽ an. Làm công việc về phương diện luân lý đạo đức, văn học lịch sử là có lợi ích, trước mắt hình như nhìn thấy bạn không quá giàu có, cả đời của bạn sẽ sống

bình an, đó chính là phước báo. Bạn làm những sự nghiệp như kinh tế thương mại, hình như bỗng chốc kiếm được rất nhiều tiền, bạn phải biết được cả đời bạn có nhiều đó tiền, bỗng chốc đều kiếm hết được, mấy năm sau thì xong rồi, hiện tượng này trên thế giới quá nhiều, có nghĩ đến không? Đời này của bạn, đây là tiền tài ở trong mệnh có, bạn có thể dùng 70 năm, 30 năm bạn đã tiêu hết nó, người xưa nói “lộc hết người chết”, mặc dù bạn còn thọ mạng, nhưng tư lương của bạn không còn nữa, vậy thì bạn sẽ chết sớm. Bạn vốn nên sống đến 70 tuổi, nhưng 30 tuổi bạn đã chết mất rồi, bạn dùng hết những thứ trong 70 tuổi của mình, vậy thì có chỗ gì tốt? Nếu bạn hiểu được, bản thân bạn chịu tiếc phước, tiết kiệm, đem phần dư ra của mình giúp đỡ người khác, vậy thì tuổi thọ của bạn sẽ kéo dài, tại sao vậy? 70 năm bạn chưa dùng hết, có thể còn dùng được 30 năm nữa, vậy thì bạn sống tới 100 tuổi, phải hiểu đạo lý này, Liễu Phàm Tứ Huấn giảng rất rõ ràng.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, lão pháp sư thường kể câu chuyện pháp sư Oánh Kha niệm Phật ba ngày thành công, có một số người cho rằng chỉ cần niệm Phật thì không cần gánh vác trách nhiệm gia đình, xã hội, hết thầy có Phật Bò-tát sắp xếp, như vậy liệu có tạo thành hiệu lầm của xã hội đại chúng đối với người học Phật không?

Đáp: Đúng vậy, là hiểu lầm. Bạn đi xem thử, xem bạn niệm ba ngày có thể vãng sanh không? Không thể vãng sanh, trừ phi bạn tự sát, bạn làm sao mà vãng sanh được? Phàm là người niệm Phật vãng sanh, điều kiện tiên quyết chính là nền tảng tịnh nghiệp tam phước, “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập thiện nghiệp”. Bạn vì trốn tránh trách nhiệm xã hội, trốn tránh trách nhiệm gia đình, vậy thì sẽ làm thế giới Cực Lạc lộn xộn, làm gì có đạo lý này! Bạn coi Phật Bò-tát ở thế giới Cực Lạc như kẻ ngốc thì tội của bạn lớn! Trí tuệ, thần thông, đức năng của các vị cao hơn bất kỳ người nào, đều nhìn thấu bạn rồi, con người bạn không phải là người tốt, bạn tới thế giới Cực Lạc phá hoại môi trường của thế giới Cực Lạc, thế giới Cực Lạc làm sao lại muốn loại người như bạn? Cho nên phải biết tới thế giới Cực Lạc đều là phát tâm đại Bồ-đề, tới nơi đó không phải là đi hưởng thụ, mà là tới thành tựu học vấn. Ở nơi đó đoạn trừ phiền não, chứng Bồ-đề, sau khi thành tựu thì đi tới mười phương thế giới độ hóa chúng sanh khổ nạn, là phát nguyện này mới có thể đi. Nếu bạn muốn ra ngoài hưởng phước, ở đây quá khổ rồi, hoàn toàn là đi trốn tránh, tâm thái này hoàn toàn không tương ứng với thế giới Cực Lạc, nhất định phải biết điều này.

Bản thân bạn trong đời này, đây là nghiệp báo, nghiệp báo chính là bản thân bạn tạo ra, đời này bạn nhất định phải thọ. A-di-đà Phật tới tiếp dẫn tức là nghiệp báo của bạn đã thọ hết, công phu niệm Phật này chín muồi, Phật tới tiếp dẫn. Lúc nghiệp báo chưa thọ hết cũng có thể đi trước, nhưng đi trước đó là tâm đại Bồ-đề, dũng mãnh tinh tấn, tuyệt đối không phải là trốn tránh trách nhiệm, tuyệt đối không phải là điều này, đây không phải là lý do. Mà là có nguyên nhân thù thắng, bạn đi tới nơi đó, thành tựu sớm một chút, tới độ hóa chúng sanh sớm một chút, bạn là phát bi nguyện này mới được. Nếu như không phải là bi nguyện này, vậy thì không có cách nào khởi cảm ứng đạo giao với Phật Bồ-tát, việc này nhất định phải hiểu rõ, phải sáng tỏ thì công phu niệm Phật của bạn mới có thể thành tựu.

Pháp sư Oánh Kha, các bạn phải biết được đây là thật, không phải giả, ông niệm ba ngày, thực sự niệm A-di-đà Phật tới, bạn ba ngày có thể niệm A-di-đà Phật tới không? Bạn hỏi A-di-đà Phật thử xem, bạn còn có bao nhiêu năm thọ mạng? Ngày tháng sau này trôi qua thế nào? Bạn đều có thể thỉnh giáo A-di-đà Phật, A-di-đà Phật sẽ dạy bạn, bạn nhất định phải nghe lời, nghe Phật Bồ-tát sắp xếp cho bạn, vậy thì đúng rồi. Vội vàng muốn đi, dục tốc bất đạt, A-di-đà Phật từ bi tiếp dẫn bạn, đại chúng ở thế giới Cực Lạc không hoan nghênh bạn, bạn cũng không có cách nào đi được. Cho nên điều kiện là thượng thiện. Trong kinh nói rất rõ ràng, thế giới Tây Phương là nơi “những người thượng thiện cùng tụ hội một chỗ”, bạn có phải là thượng thiện không? Tại sao bảo bạn phải thực hành Đệ Tử Quy, phải thực hành Thập Thiện Nghiệp, bạn phải làm người thiện. Cho dù không phải là thượng thiện, nhưng phải xấp xỉ mới được, mới có thể đi được, bạn tới nơi đó mới có thể chung sống với đại chúng, đại chúng mới hoan nghênh bạn. Nếu bạn không phải là người thiện, A-di-đà Phật sẽ không tiếp dẫn bạn, tới đó rồi đại chúng sẽ bài xích bạn, đạo tràng đó bạn cũng không ở được, không thể không biết điều này.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, đây là câu hỏi của một vị đồng tu ở Tứ Xuyên, gia đình của con không hề khá giả, nhưng vợ con học Phật đã đem tất cả tiền đi bố thí, khiến người nhà cảm thấy phiền não; hơn nữa vợ con mỗi ngày chỉ quan tâm đến niệm Phật, miệng luôn nói muốn vãng sanh Tây Phương, khiến người nhà phản cảm, cảm thấy tinh thần cô ấy không bình thường.

Đáp: Không sai, cô ấy có thể vãng sanh không? Nói cho mọi người biết, không thể, cô ấy sai rồi. Mặc dù có nguyện vọng vãng sanh nhưng cô ấy không hiểu đạo lý, cô ấy làm không như pháp. Niệm Phật như lý như pháp thì mới có thể vãng sanh.

Hành vi của cô ấy tương tự như phía trước, đều là không chịu trách nhiệm, muốn chối bỏ trách nhiệm gia đình, trốn tránh hiện thực. Nếu thế giới Tây Phương Cực Lạc là môi trường như vậy, chúng ta tới đó còn có ý nghĩa gì? Những người ở đó toàn bộ đều là trốn tránh hiện thực, toàn bộ đều là người không chịu trách nhiệm, đây là cõi Phật sao?

Lúc tôi mười mấy tuổi, trong bạn học có người tin Kitô giáo, bạn học chúng tôi quan hệ rất tốt, bạn ấy đưa tôi tới nhà thờ. Tôi tới đó mấy lần, tôi cũng rất hứng thú, mục sư muốn tôi làm lễ rửa tội, tôi không chịu làm. Tôi nói tôi chưa tìm hiểu rõ ràng, chưa tìm hiểu thấu triệt, tôi nói phải tìm hiểu rõ ràng, thấu triệt rồi thì tự nhiên tôi sẽ tới làm lễ rửa tội. Tôi chưa tìm hiểu rõ ràng thì không miễn cưỡng được. Ông nói lễ rửa tội tốt, toàn thân tội nghiệp này của cậu, tạo tác tội nghiệp, chỉ cần làm lễ rửa tội thì tội của cậu không còn nữa. Tôi ngẫm nghĩ thấy không đúng lắm, tôi nói tạo tác tội nghiệp, bước vào nhà thờ thì tội không còn nữa, Thượng đế xá tội cho họ, tôi ngẫm nghĩ thử, thiên đường này tôi không muốn tới, ông hỏi tại sao? Tôi nói trong thiên đường này không có người tốt, vậy Thượng đế chẳng phải là kẻ cầm đầu của xã hội đen sao? Là nơi chứa chấp tội ác? Không muốn tới nơi này. Vậy nếu bạn cũng coi thế giới Cực Lạc thành nơi chứa chấp tội ác thì đó là sai lầm. Thế giới Cực Lạc đều là người thiện, đều là người hiếu thuận cha mẹ, đều là người thương yêu bảo vệ gia đình, đều là người hết lòng chịu trách nhiệm, làm gì có người nào không chịu trách nhiệm mà có thể tới thế giới Cực Lạc? Không có đạo lý này, chúng ta phải hiểu rõ. Cho nên lúc tôi còn nhỏ, sau khi đã làm ra chuyện này, vị mục sư này nói đây là ma quỷ, người này quá xấu xa, ông mắng tôi là ma quỷ.

Hỏi: Tiếp theo là ba câu hỏi của đồng tu Hồng Kông, câu đầu tiên là niệm Phật có số lần quỳ lạy, nên đếm số như thế nào mới không đến mức sanh ra phiền não?

Đáp: Chuyện này bạn không cần hỏi tôi, bạn xem thử như thế nào không sanh phiền não thì bạn làm theo cách như vậy là đúng rồi. Trên thực tế thì lạy Phật là vận động tốt nhất, cho nên có rất nhiều người chuyên tu pháp môn này, một ngày lạy 3000 lạy, có rất nhiều đồng tu tu pháp môn này. Họ cũng không đọc kinh, họ cũng không niệm Phật, hằng ngày lạy Phật, một ngày lạy 3000 lạy. Nếu như là người niệm Phật tu pháp môn này cũng rất tốt, tại sao vậy? Đối với thân thể khỏe mạnh có giúp đỡ rất lớn. Lúc lạy Phật rất như pháp, toàn thân đều vận động, là vận động rất tốt.

Nếu như lạy Phật mà bạn muốn đếm số, bạn chỉ cần đếm một lần, chúng tôi lạy Phật thông thường đều thắp một cây nhang; giống như đạo tràng hiện tại của

chúng tôi dùng nhang dài, nhang dài thì một cây nhang đại khái là một tiếng rưỡi, nhang ngắn thì thông thường là một tiếng, một cây nhang bạn lay bao nhiêu lay. Sau này bạn không cần đếm số nữa, dùng cây nhang này làm đơn vị, mỗi ngày chúng ta lay một cây nhang, lay hai cây nhang, như vậy là được. Niệm Phật đếm số cũng có thể dùng phương pháp này, một lần một cây nhang hết một tiếng đồng hồ này tôi niệm được bao nhiêu tiếng Phật hiệu, sau đó tự mình đại khái có thể tính toán được, mỗi ngày niệm bao nhiêu tiếng đồng hồ thì tính bao nhiêu tiếng Phật hiệu, dùng phương pháp này rất hay.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, có người bạn thờ cúng tượng Thái Thượng Lão Quân, nếu như muốn cầu sanh Tây Phương Tịnh Độ thì nên làm thế nào mới như pháp?

Đáp: Chuyện này nếu như niệm Thái Thượng Lão Quân, đây là tu Đạo giáo, nên đọc Đạo Đức Kinh, đọc Trang Tử, tức là đọc Nam Hoa Kinh. Họ cũng có phương pháp tu hành, quả báo của họ là ở cõi trời. Nếu như tình và dục của bạn còn chưa đoạn thì đều sanh tới cõi trời Dục giới; nếu bạn có thể hàng phục thất tình ngũ dục, không chế được thì bạn có thể sanh tới cõi trời Sắc giới, quả báo là ở trời người. Nếu bạn cầu sanh Tịnh độ thì chúng ta phải nên thờ cúng Tây Phương Tam Thánh, đây là tốt nhất, hoặc là chỉ thờ cúng một tôn tượng A-di-đà Phật là được. Thường nhìn Phật, rất quen thuộc với hình tượng Phật, tương lai Phật tới tiếp dẫn bạn, Phật sẽ thị hiện tướng này. Các bạn phải biết, Phật không có tướng nhất định, “tùy theo tâm chúng sanh mà ứng với khả năng lĩnh hội của họ”. Bạn thường nghĩ tượng Phật này có hình dáng thế nào, tới lúc đó thực sự bị bạn nghĩ tới rồi. Cho nên tôi thường nói, thông học (tức là thông thường tu học) đều phải một môn, chúng ta thờ tượng Phật cũng thờ một bức tượng. Vậy nếu thường đi ra ngoài du lịch, hiện tại rất đơn giản, chúng ta đi du lịch thì chụp một bức hình tượng Phật mang theo bên người, tới bất kỳ nơi nào đều có thể thờ cúng, là cùng một bức tượng với tượng Phật ở nhà, hiện tại có sự thuận tiện này. Trước đây mời người vẽ, lại chưa chắc vẽ giống được. Hiện tại dùng phương pháp này hay, có thể mang theo bên người.

Chúng tôi thờ bức tượng Phật này đã thờ không ít năm, đại khái là gần 30 năm rồi, chính là bức ảnh tượng sứ trắng nền xanh mà các bạn nhìn thấy, bức tượng này ở thư viện Cảnh Mỹ. Lúc thư viện Cảnh Mỹ vừa thành lập, một vị lão cư sĩ từ Trung Quốc mang tới Đài Loan, tặng cho tôi thờ cúng, bức tượng này ít nhất đại khái cũng có 300 năm rồi, rất trang nghiêm. Hơn nữa tướng Di-đà, thông thường đúc tượng, đúc tượng đồng tử rất ít, tượng này là tượng đồng tử, rất trang nghiêm, rất hiếm có.

Tượng này chúng tôi phục chế rất nhiều, sau khi chụp ảnh bức tượng cũng in rất nhiều, mang theo cũng rất thuận tiện. Thường nhìn một bức tượng, ấn tượng sẽ sâu, chúng ta không thay đổi, tương lai Phật tới tiếp dẫn nhất định chính là tượng này. Học Đạo, đương nhiên bạn phải thờ Thái Thượng Lão Quân (Lão tử), tương ứng với pháp môn mà bạn tu, đây là nguyên tắc quan trọng, cho nên học Nho, thông thường người ta thờ Khổng tử.

Hỏi: Câu hỏi sau cùng, có lúc gặp một số người không hiểu rõ đạo lý rất thích tìm tới nhà, bởi vì bản thân sợ bị ảnh hưởng, tận lực tránh né nên khiến đối phương không vui, xin hỏi làm như vậy liệu có kết oán thù không?

Đáp: Tôi cảm thấy không nghiêm trọng như vậy, nhiều lắm là họ không vui mà thôi, nói bạn cao ngạo, không muốn gặp người khác. Tại sao vậy? Bạn không khiến họ có tổn thất gì, cho nên sẽ không kết oán thù. Những người không hiểu rõ đạo lý, ví dụ nói lần đầu gặp mặt thì nên giúp đỡ họ, nói nhiều với họ về đạo lý làm người, đạo lý học Phật, giới thiệu Phật pháp cho họ, như vậy rất tốt. Với sơ học, bạn nhìn thấy họ đối với lục đạo luân hồi, nhân quả ba đời, thông thường họ không thể tiếp nhận, chúng ta đổi một phương pháp khác, dùng phương pháp khoa học hiện nay để cho họ tiếp nhận. Ví dụ ăn chay, chúng ta giới thiệu ăn chay với người khác, chúng ta tuyệt đối không phải là nói bạn ăn chúng, tương lai chúng sẽ ăn bạn. Họ không tiếp nhận đâu, họ nói bạn lừa họ, bạn đang dọa họ; nhưng mà nếu chúng ta từ khỏe mạnh dưỡng sinh thì họ có thể tiếp nhận. Bạn thay đổi góc độ là được.

Với Phật giáo, trước tiên chúng tôi có một quyển sách nhỏ, tên là Nhận Thức Phật giáo, trước tiên phải nói với họ Phật giáo là gì. Phật giáo là giáo dục của đức Phật, giống như Trung Quốc, Nho là giáo dục của Khổng tử, đây là giáo dục của Thích-ca Mâu-ni Phật. Nội dung giáo dục của ngài ấy là gì? Bạn giảng điều này rõ ràng, giảng thấu triệt thì vấn đề này liền giải quyết, họ sẽ hiểu được. Quyển sách nhỏ Nhận Thức Phật giáo này là trước đây lúc tôi giảng kinh ở thành phố Miami, tiểu bang Florida của Mỹ, tôi tới đó vốn là định giảng kinh Địa Tạng, kết quả vừa nhìn thấy trong giảng đường rất nhiều người Mỹ bản địa, tôi nói chuyện này rất khó được, người phiên dịch cũng rất giỏi, Tăng Hiến Vĩ phiên dịch rất hay, lúc này tôi liền thay đổi. Tôi nói chúng ta giới thiệu Phật giáo cho những người Mỹ này, cho nên tạm thời thay đổi chủ đề, tổng cộng giảng tám ngày, quyển sách này là ghi chép lại tám ngày đó. Những người nước ngoài này nghe xong rất thọ dụng, hoàn toàn từ những phương diện như giáo dục, làm người thì rất dễ dàng tiếp nhận. Nói với họ, Thích-ca Mâu-ni

Phật là người, không phải thần, Phật giáo không phải là tôn giáo, mà là giáo dục. Điều này trước đây họ chưa từng nghe nói tới, nghe xong rất hoan hỷ, cho nên mỗi ngày đều tới, mỗi ngày hai tiếng đồng hồ, tôi giảng tám ngày. Quyển sách này có thể làm tham khảo.

Lần đầu tiên, đại khái là vào năm 1988 hoặc là năm 1989, tôi ghé thăm Bắc Kinh, ở đại học sư phạm Bắc Kinh, hiệu trưởng, giáo sư của họ tới tiếp đón tôi. Tôi nhìn thấy công trường của họ có một tấm biển, viết là “học vi nhân sư, thân vi thể phạm”, viết tám chữ này. Tôi nói với hiệu trưởng tám chữ này là những điều mà trong kinh Hoa Nghiêm của Phật giáo nói đến. Ông rất kinh ngạc, ông nói đây là toàn bộ giáo viên trong trường của chúng tôi cùng mở hội nghị nghĩ ra. Tôi nói kinh Hoa Nghiêm chính là “học vi nhân sư, hành vi thể phạm”, tôi đổi lại một chữ, chữ thân đổi lại thành chữ hành, sau đó trường học này cũng tiếp nhận, trường học cũng sửa lại, rất khó được. Tôi nói Phật giáo là giáo dục, họ là lần đầu tiên nghe thấy, họ trước giờ chưa từng biết Phật giáo là giáo dục. Cho nên bạn phải có phương pháp, có phương tiện giới thiệu Phật giáo chân chánh cho họ, vậy thì bạn sẽ giúp đỡ được một người, ít nhất là họ hiểu rõ Phật giáo, biết được Phật giáo không phải là mê tín.

Nội dung dạy học của Phật giáo vô cùng rộng lớn, viên mãn hơn, uyên thâm hơn các khóa học ở bất kỳ trường đại học nào hiện nay, đây là rất đáng để chúng ta học tập. Con người sống trên đời nếu như không học Phật thì vô cùng đáng tiếc, nhưng học Phật phải hiểu học, phải thâm nhập. Phật pháp đích thực khó học hơn đại học nhiều, hiện tại học đại học rất dễ, nhưng mà Phật giáo nếu thực sự hạ công phu, phải giải hành tương ứng. Trước tiên, kinh điển này chính là sách giáo khoa, chính là tài liệu giảng dạy của nó, bạn phải có hiểu biết đối với nội dung của tài liệu giảng dạy, sau khi hiểu rõ phải thực hành, phải ứng dụng trong cuộc sống của bạn, trong công việc của bạn, dùng trong đối nhân xử thế tiếp vật. Cho nên nó là một môn học rất thực dụng, tuyệt đối không nên nói đó là huyền học, học mà không dùng được, những thứ như vậy chúng ta học không có ý nghĩa. Nhưng mà ở trong này, nhất định phải phân rõ giữa học Phật và Phật học. Học Phật, tôi phải học làm Phật, tôi phải học làm Bồ-tát, đây là học Phật. Còn Phật học là coi môn học này thành học thuật để nghiên cứu, vậy thì không có ý nghĩa, đây chính là những gì họ học được nhưng họ đều không làm được. Họ không làm được, nói cách khác, họ chỉ có thể học được chút ngoài da, họ không thể thâm nhập, thâm nhập nhất định phải tự mình thực hành thì bạn mới có thể thực sự thể hội được. Làm học vấn, điều này không được, vĩnh viễn

là cách một tầng. Cho nên phải phân biệt rõ ràng Phật học và học Phật. Tốt rồi, hiện tại thời gian đã hết, 26 câu hỏi của chúng ta đều trả lời xong, cảm ơn mọi người.